

Споразум
између
Министарства унутрашњих послова Републике Србије
и
Министарства унутрашњих послова Републике Финске
о
полицијској сарадњи у спречавању и борби против криминала

Министарство унутрашњих послова Републике Србије и Министарство унутрашњих послова Републике Финске (у даљем тексту: Стране),

У намери да допринесу развоју узајамних односа,

Уверени у суштинску важност полицијске сарадње у делотворном спречавању и борби против криминала, посебно организованог криминала,

У циљу употпуњавања полицијске сарадње између надлежних органа,

Споразумели су се о следећем:

Члан 1.

Стране сарађују у спречавању и борби против тешких облика криминала, посебно кроз размену информација и искуства, у складу са националним законодавством и међународним обавезама својих држава.

Члан 2.

Стране унапређују сарадњу у циљу спречавања и борбе против криминала у следећим областима тешких облика криминала, а у оквирима надлежности Страна у складу са националним законодавством држава Страна:

- а. организовани криминал;
- б. тероризам и његово финансирање;
- в. трговина људима и кријумчарење миграната;
- г. сексуална злоупотреба и искоришћавање деце и искоришћавање деце у порнографске сврхе;
- д. високотехнолошки криминал;

ђ. трговина наркотицима, психотропним супстанцама, као и њиховим прекурсорима;

е. недозвољена производња и трговина ватреним оружјем, муницијом и компонентама као и експлозивним, хемијским, биолошким, радиоактивним и нуклеарним материјалима;

ж. недозвољено држање, превоз и трговина украденим предметима од културне и историјске вредности;

з. кривотворење или фалсификовање новца, средстава плаћања, путних исправа и осталих службених докумената;

и. прање новца;

ј. корупција;

к. разни облици привредног и финансијског криминала; и

л. остали облици тешког облика криминала и прекограничног криминала.

Члан 3.

(1) Стране унапређују размену информација и искуства о:

а. Одредбама закона и прописима у вези са различитим облицима криминала наведених у Члану 2;

б. Кривичним делима која су извршена или незаконитим активностима које су спроведене на територијама њихових држава од стране држављана друге Стране;

в. Посебним истражним техникама попут контролисане испоруке, присмотре и прикривених операција;

г. Програмима спречавања криминала; и

д. Осталим аспектима од заједничког интереса у циљу спречавања и борбе против тешких облика криминала.

(2) Стране заједно одлучују о организацији семинара или курсева обуке у циљу размене информација и искуства.

Члан 4.

(1) Захтев за сарадњу се саставља у писменом облику. Енглески се користи као језик комуникације. Захтев се може проследити електронским путем, ако је то могуће, у зависности од садржине захтева. У хитним случајевима, захтев се може упутити и усмено, након следи писмена потврда у најкраћем могућем року.

(2) Захтев садржи:

- а. Детаље о надлежном органу који тражи сарадњу уз навођење, уколико је познато, који орган прима захтев;
- б. Уколико је могуће, кратак преглед околности случаја везаног за захтев;
- в. У мери у којој је то могуће, детаље везане за тражене информације;
- г. Даље информације које би могле бити од значаја за достављање одговора на захтев за сарадњу;
- д. Сврху и разлоге захтева;
- ђ. Датум до када је информација потребна.

(3) Уколико се захтев за сарадњу односи на информације које садрже податке о личности, надлежни органи Страна се обавезују да ће обезбедити ниво заштите података о личности у складу са „Конвенцијом о заштити лица у односу на аутоматску обраду личних података“.

(4) У циљу обезбеђивања благовремене и делотворне комуникације, следећи органи/јединице поступају као представници Страна:

За Министарство унутрашњих послова Републике Србије: Дирекција полиције;

За Министарство унутрашњих послова Републике Финске: Национални одбор полиције.

Члан 5.

(1) Захтев за сарадњу може бити одбијен, у целини или делимично, уколико се сматра да испуњавање захтева угрожава националну безбедност или јавни ред или друге јавне интересе, или уколико захтев није у складу са националним законодавством или међународним обавезама замољене Стране.

(2) Представници замољене Стране без одлагања обавештавају С:грану молиљу о разлозима одбијања у писменом облику.

Члан 6.

Стране се могу заједно споразумети о упућивању полицијских официра за везу на њихову територију на одређени временски период.

Члан 7.

(1) Свака информација која је размењена или израђена у вези са овим споразумом користи се, шаље, чува, штити и са њом се рукује у складу са националним законима и прописима Страна.

(2) Стране предузимају све расположиве законске мере како би обезбедиле да све информације које су достављене или израђене у складу са овим споразумом буду заштићене од даљег прослеђивања осим ако друга Страна да сагласност за прослеђивање.

Члан 8.

Свака Страна покрива своје трошкове који проистичу из сарадње.

Члан 9.

(1) Није намера да овај споразум замени националне прописе или међународне обавезе којима су Стране везане. Стране ће обавестити једна другу у случају било каквог спора који простекне из овог споразума.

(2) Сваки спор који проистекне из тумачења или примене овог споразума решава се заједничким консултацијама између Страна.

(3) Овај споразум се може изменити или допунити у било ком тренутку путем узајамне писмене сагласности Страна.

Члан 10.

(1) Овај споразум ступа на снагу чином потписивања.

(2) Овај споразум се закључује на неодређени временски период. Свака Страна га може раскинути путем писменог обавештења. Престанак важења овог споразума ступа на снагу 90 дана од дана пријема таквог писменог обавештења. Раскид овог споразума не утиче на извршење нерешених захтева за сарадњу.

(3) Овај споразум не испуњава услове за регистрацију у складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација.

Сачињено у Београду дана 22. јануара 2015. године у два оригинална примерка, сваки на српском, финском и енглеском језику. У случају неслагања између текстова, текст на енглеском језику има предност.

За
Министарство унутрашњих
послова Републике Србије

За
Министарство унутрашњих
послова Републике Финске